TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office 7th and Commercial St., opposite Post Office

Post Office Address: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratehef.

Phones: Office 365; Editorial Department 832.

Entered as second-class mail matter July 13, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Washingtonin työväenliitto koolla

Washingtonin valtion työväenliitto pitää näinä päivinä vuosikonventsiooniaan Vancouverissa, Wash. Edustajat ovat kokoontuneet kriitillisenä aikana, aikana, jolloin pääoma mitä tarmokkaimmin hyökkää, pyrkien hävittämään työväenliikkeen valtiosta. Katsoen siihen, että Washingtonin valtion unionistista liikettä on pdetty edistysmielisenä, on käsillä nyt tilanne, jossa tämä kehuttu edistysmielisyys asetetaan kovalle koetukselle. Ainakin mikäli nykyisen johdon "edistysmielisyys" on kysymyksessä. Sillä yleensä sanottuna Washingtonin unionistisessa liikkeessä joukkojen keskuudessa on ilmennyt todellista edistysmielisyyttä, mikäli kysymyksessä on työväenliikkeen edistäminen, ja enemmän luokkatietoisuutta kuin yleensä muualla. Siitä johtui myös johtajien näennäinen edistysmielisyys.

Työväenliikkeellä Washingtonissa on erityinen sijansa Amerikan työväenliikkeessä siihen nähden, että siellä on jo ennätetty kokeilla yhtä ja toista käytännöllisessä toiminnassa. Muutama vuosi sitten kehittyi sosialistinen liike Sosialistipuolueen yhteydessä verrattain voimakkaaksi. Tämän liikkeen voimistuessa tunkeutui puolueeseen kuitenkin kaikenkarvaisia pikkuporvareita ja poliittisia seikkailijoita, jotka ajoivat työväen valtiollisen liikkeen karille. Sodan aikana vilkastui unionistinen liike tavattomasti, perustettiin oma päivälehti Seattleen ja antauduttiin taas poliittisiin seikkailuihin, jossa johtajina esiintyivät samat seikkailija-ainekset, mitkä sosialistipuolueenkin valtiollis. liikkeen olivat vieneet karille. Kapitalistien ennenkuulumaton raivo ja ahdistus, mikä ilmeni Seattlen suurlakossa ja senjälkeisissä tapauksissa, kuten Union Recordin tilapäisessä lakkauttamisessa, sai suuret joukot innostumaan uudelleen pikkuporvarien ja virallisen johdon kehumaan valtiolliseen toimintaan, mikä viime vaaleissa ilmeni Farmer-Labor puolueen nimellä, mutta luokkatietoisimmat ainekset, jotka eivät olleet vaikutusvallassa, tiesivät jo silloin yrityksen seikkailuluonteen ja pysyivät koko hommalle kylmänä, jääden odottamaan tämän huumauksen ohimenoa. Johtajien suuresta rummunpärinästä huolimatta, laajat joukot suhtautuivat kylmäkiskoisesti Farmer-Labor puolueen vaalitaisteluun ja seurauksena oli vaalitappio. Siihen kylmeni sekin liike.

Sen jälkeen tietoisimmat ainekset Seattlen unionistisessa liikkeessä ovat vaikuttaneet hiljaisuudessa järjestöjen sisällä, pyrkien vapauttamaan uniot porvarillisesta seikkailupolitiikasta ja paljastamaan johtajien 'edistysmielisyyden' todellisen luonteen. Myös on koetettu aikaansaada muutosta Union Recordin johdossa ja lehden suunnassa, mutta siksi lujasti on "edistysmielinen" johtajisto vielä istunut satulassa, että muita tuloksia ei ole toistaiseksi saatu kuin se, että Union Recordin johtajien ja työväenliiton virkakoneiston rötöksiä on saatu paljastetuksi melkoisille joukoille. Niin paljon on voitettu ja tehty hyvää valmistavaa työtä, että nykyisten johtajien ja Recordin on sula mahdottomuus enää täst'edes johtaa valtion järjestynyttä työväestöä pikkuporvarien poliittisia pyyteitä ajamaan. On tultu siihen, että Union Recordin menestyäkseen, täytyy tehdä perinpohjainen muutos ohjelmassa, ja nykyisten toimitsijain on poistuttava, muussa tapauksessa ei lehti saa työväen kannatusta, eikä voi esiintyä työväen luokkataistelulehtenä.

Nykyisten johtajien todellinen olemus onkin paljastunut. On todettu, että johtoklikki on käyttänyt Union Recordia ja koko työväenliikettä omien kapitalististen sijotustensa ja yritystensä tukemiseen, joita yrityksiä on muka pantu liikkeelle työväen osuustoiminnallisina yrityksinä. Monet ovat pistäneet kymmeniä tuhansia taskuunsa. Pelastaakseen asemansa johtajat ovat harjottaneet häikäilemättömintä masinoimista ja häväisseet joukkojen tahtoa, kuten ilmeni Seattlen keskusneuvoston sihteerin Duncanin erottamisjutussa. Konetyöläiset, jotka miehen olivat valinneet edustajakseen keskusneuvostoon, erottivat hänet uniostaan, mutta klikki siirsi hänet automekaanikkojen unioon, vaikkei mies ollut milloinkaan tehnyt automekanikon työtä, jotta voisi pitää paikkansa virkamasiinassa "sääntöjen mukaisesti".

Näiden johtajien ollessa satulassa on vain vähän toiveita elvyttää Washingtonin valtion työväenliikettä, joka on hiljoilleen taantunut ja kulkenut alaspäin siitä, mitä se oli vielä suurlakon aikana. Kapitalistien hyökkäykset ovat tehneet niveihin suuria aukkoja, työttömyys ahdistaa kamalana painajaisena, joten olisi ryhdyttävä suurisuuntaisiin uudistuksiin rintaman lujittamiseksi. Työtä olisi tehtävä laajojen joukkojen järjestämiseksi ja tiukennettava rivit teollisuuksittain. Mutta siihen ei ole halua seikkailijoilla, jotka käyttävät työväenliikettä vain astinlautana omien pyyteittensä ajamiseen. Nämä ovat työväenliikkeen opportunisteja, joita työväenliike ei tarvitse. Heidän turmiollisen politiikkansa vaikutuksia on Washingtonin työväki jo kyllikseen kärsinyt.

Elleivät terveet ainekset aikaansaa muutosta Vancouverin konventsionissa, jää liikkeen pikaisesta elpymisestä vain vähän toivomisen varaa tällä kerralla. Mutta alati lisääntyvä puristus, jossa epärehelliset johtajat joutuvat yhä enemmän näyttämään saamattomuutensa ja haluttomuutensa, luo Washingtonin unionistisessa liikkeessä nopeasti maaperää joukkojen tyytymättömyydelle, mikä vastustamattomasti tulee etsimään olevia oloja vastaavia menettelytapoja ja puolustuskeinoja, antaen palttua pikkuporvarilliselle vouhottelulle ja reformismille, josta sillä on ollut vain katkeria kokemuksia. Näiden kokemusten johdosta luulisi Washingtonin työväenliikkeen olevan kypsempää vallankumoukselliselle teollisuusunionismille kuin ollaan yleensä muualla Yhdysvalloissa.

TULSAN VERILÖYLYN JÄLKIMAININKEJA

Että Tulsan mustaihoinen väestö ei ole jäänyt avuttomana makaamaan äskeisen suoneniskun jälkeen, sitä todistaa seuraava Tulsasta saapuva tiedonanto, joka puhuu itse puolestaan:

Tulsan Exchange National pankin virkailijat ovat tulleet havaitsemaan, etteivät rotusodan taloudelliset seuraukset lainkaan ole mieluisia. Neekeritallettajat, joista monet ovat kaupungista poistuneet, ovat vetäneet pankin kassaholveista miljoonan dollaria. Pari miljoonaa dollaria tämän lisäksi ovat neekeritallettajat vetäneet pois toisista seitsemästä kaupungin pankista. Exchange National pankki on yksi suurimpia luoteisvaltioiden pankeista.

Tulsan poliisipäällikkö John A. Gustafson on nyt syytteessä tehtäviensä laiminlyömisestä siinä, ettei estänyt rotumellakkaa eikä suojellut neekerien asuntoja murhapoltoilta ja rosvouksilta. Syytteeseen, että Tulsan viranomaiset olivat rikollisen leväperäisiä, on saatu virallisia vahvistuksia. Poliisipäällikköä syytetään myös osallisuudesta varasliittoon, jonka toimesta on varastettu automobiilejä ja niiden "löytämisestä" ja omistajilleen palauttamisesta on sitten jaettu palkkiot tasan erään salapoliisin kanssa, joka tietystikin oli osallisena samassa juonessa. Salapoliisi ja autorosvo ovat myös syytteessä. Edelleen syytetään häntä laimeasta kieltolain valvomisesta, prostitutsionipesien suvaitsemisesta ja suojelemisesta, ampuma-aseiden käyttöä koskevan asetuksen huolimattomasta täytäntöönpanosta, j.n.e.

✣

Että löydetään sitä nyt vikoja poliisipäällikössä, kun rotumellakan seuraukset alkavat tuntua kukkaroissa. Ennemmin ei poliisipäällikössä ollut mitään vikaa.

Tulsa ei ole ainoa kaupunki Yhdysvalloissa, missä poliisipäälliköissä ei nähtäisi samoja vikoja, jos asianhaarat sitä vaatisivat.

KESKUSTALAIS-IHANNEMAAN HUIJAUSTALOUDEN SEURAUKSET

Itävalta on 2½ internationalelaisten luvattu maa. Itävallan Adlerit ja Bauerit, jotka ovat työväkeä pettäen ottaneet hoitaakseen Itävallan porvarisluokan huonon perinnön, ovat saksalaisen Kautskyn kanssa olleet Neuvosto-Venäjän herjaajain hyökkäyskolonnassa. Neuvosto-Venäjä on itse kostanut itselleen! Katsokaa Neuvosto-Venäjän tuotantoelämää, katsokaa sen rahataloutta! Kaikki rempallaan! ovat nämä ulvoneet kuorossa ja ilkkuen viitanneet kärsimyksiin, joihin he yhdessä mailman taantumuksen kanssa ovat Neuvosto-Venäjän lokatulvallaan, herkeämättömällä sodankäynnillä ja saarrolla saattaneet. Mutta samaan aikaan kun he ovat kynin ja kalvoin käyneet pyhää sotaansa Venäjän työläisiä ja talonpoikia, Venäjän proletaarivaltaa vastaan, samaan aikaan ovat he, Adlerit, Bauerit y.m., "hoitaneet" porvarien tiliin omaa maataan 2½ internationalen puhtaimpain oppien mukaan, ja — sorruttaneet oman maansa talouselämän sellaiseen rämeeseen, ettei se koskaan siitä nouse ilman pohjakertain nousua, johdattaneet maansa työtätekevän kansan huijausrahataloudellaan ja kaikinpuolisella kykenemättömyydellään sellaiseen kurjuuteen, että luulisi Neuvosto-Venäjän pilkan hyytyvän huulille. Vai mitä on sanottava seuraavan hintataulukon johdosta, joka on itse Itävallan tilastollisen keskuskomitean laatima ja koskee välttämättömimpäin tarvikkeiden hintoja vv. 1914 ja 1921.

Tavaran laatu	1914	1921
Miehenpuku	60.00	12,000.00
Naisenpuku	70.00	15,000.00
Miest.-pukukangas 1 mtr.	5.50	950.00
Naist.-pukukangas 1 mtr.	4.00	450.00
Naist. verkakangas 1 mtr.	5.70	900.00
Karttuunikangas 1 mtr.	.86	184.00
Puuvillaflanelli 1 mtr.	.87	167.00
Miesten paita	5.00	975.00
Naisten paita	3.50	525.00
Miesten alushousut	4.00	725.00
Naisten alushousut	2.50	440.00
Miesten puolisukat	1.20	185.00
Naisten sukat	1.80	280.00
Miesten huopahattu	10.00	1,200.00
Kaulus	.60	85.00
Miestenkengät	16.50	1,800.00
Naistenkengät	16.50	1,800.00
Villalanka 1 kg.	6.00	1,280.00
Tulitikkupuntti	.20	8.00

Kaikkein välttämättömimpäin kulutustavarain hinnat ovat siis keskustalaisten loistokautena Itävallassa kohonneet melkein säännöllisesti 150—200 kertaisesti, palkkojen samaan aikaan kohotessa kaikkein parhaimmin palkatuissa luokissa vain 80-kertaisesti, mutta muissa luokissa vain noin 55—65 kertaisesti. Kun vielä ottaa lukuun joukkotyöttömyyden, ottaa lukuun, ettei adlerilaisten Itävallan monilla kymmenillä tuhansilla työläisilä ole mitään työntekomahdollisuutta eikä siis myöskään minkäänlaista palkan saantimahdollisuutta, niin huomaa kuinka saavuttamattomia kaikkein välttämättömimmätkin elämistarvikkeet ovat Itävallan suurille kansankerroksille, joiden etua ja onnea hallituksen johdossa olevain veijarikellokkaiden juuri piti valvoa, mutta jotka sen sijaan ovatkin valvoneet riitäjäin ja suurkeinottelijain, kansan hengenhinnalla keinottelevain ainesten huijausmahdollisuuksien säilymistä. Mutta yhtä kaikki pidetään Wienissä n.k. työväenedustajain kongresseja, joissa rintaan lyöden ähistään: katsokaa kurjaa Venäjää!

AMERIKAN YHDYSVALTOJEN KOKONAISMENOT

nousivat 77 vuodessa (vuodesta 1840—1916 saakka) 26,412,475,744 dollariin. Viiden vuoden aikana, vuosien 1917—22 kuluessa nousivat kokonaismenot 41,269,121,885 dollariin, joten hallituksen menot viimeisenä viitenä vuotena ovat nousseet 177 prosentilla edellisiin 77 vuoteen verraten. Näistä 42 biljoonasta dollarista käytettiin 33½ biljoonaa hävitystarkotuksiin ja tuhoamiseen ja vain 8 bilj. ja 700 miljoonaa rakentavaan työhön. Hallituksen menot Yhdysvalloissa nousivat vuonna 1890 $4.75 henkilöä kohti ja vuonna 1919 $114.78. Vuonna 1920 nousivat hallituksen menot 5,687,702,848 doll., josta sotatarkotuksiin 5,321,162,438 doll. Henkivero Yhdysvalloissa nousee $53.46, josta $50.00 käytetään sotatarkotuksiin.

Sellaiselta näyttää todellisuudessa kapitalistinen "jälleenrakennustyö", lausuu Milwaukeen "Vorwärts", jonka puolesta 2½ internationale niin innokkaasti peistänsä taittaa: toiselta puolen suunnaton ylellisyys ja toiselta puolen mitä syvin kurjuus ja käsikädessä niiden kanssa kulkee ennen tuntematon varustuskilpailu; valmistelu uuteen mailmansotaan mitä hirvittävimmässä mittakaavassa.

— Vallankumous on merkitsevä siitä, että joukkojen tietoisuus muuttuu nopeasti, yhä uudet ja uudet väestökerrokset kokoovat kokemusta, tarkistavat eilisiä katsantokantojaan, heittävät ne pois, muodostavat uusia, kieltäytyen vanhoista johtajista, liittyvät uusiin, kulkevat eteenpäin. — L. Trotski.

TALOUDELLISEN KANSAINVÄLISEN KOKOUKSESTA

Moskovasta saapuneet tiedot kertovat, että siellä heinäk. 2 p. kokoontuivat työväenliikkeen edustajat eri osista maapalloa ensimäiseen ammatti- ja teollisuus-unioitten kansainväliseen konferenssiin. Kokoontuneet edustajat edustivat, A. Lozowskin, punaisen taloudellisen kansainvälisen sihteerin, tiedonantojen mukaan 14,000,000 järjestynyttä työläistä. Konferenssin otaksutaan kestävän koko heinäkuun ajan.

Yhdysvalloista ja Canadastakin on useita edustajia tässä konferenssissa läsnä edustamassa useita työväenjärjestöjä. Hulet Wells, joka äskettäin vapautettiin vankilasta, missä hän palveli kahden vuoden tuomiotaan, jonka hän oli saanut vakoilulain häneen sovelluttamisesta, edustaa Seattlen unioitten keskusneuvostoa. Dennis E. Batt edustaa Detroitin Federation of Laboria. William Haywood yhdessä erään toisen järjestön jäsenistön valitseman edustajan kanssa edustaa I. W. W:tä. Toistenkin työväenjärjestöjen edustajia on konferenssissa läsnä, niitten joukossa myöskin Canadan One BigUnion edustajia.

Eräässä haastattelussa muuan edustajista antoi seuraavan selostuksen ammattijärjestöjen ja teollisuusunioitten kansainvälisen saavutuksista ja menestyksistä viimeisen vuoden kuluessa, jossa samalla yleispiirtein osotetaan myöskin ne tehtävät, jotka nykyisellä konferenssilla on edessään ratkaisua odottamassa.

"Koko mailman ammatti- ja teollisuusunioitten kansainvälisellä konferenssilla," sanoo Lozovski, "on politiikkaan nähden suurempi merkitys kuin millään muulla tapauksella mailmassa. Tämän konferenssin tulee suunnitella politiikka ja yleiset toimintaohjeet kaikille mailman taisteleville työväenjärjestöille.

Ammattijärjestöjen kasvu sodan aikana.

Ennen sotaa kansainvälinen työväenliike käsitti noin kymmenen miljoonaa järjestettyä työläistä, mutta nyt on niitten lukumäärä kohonnut 40:een miljoonaan. Joissakin maissa ammattijärjestöjen kasvu on edistynyt ennen kuulumattomalla vauhdilla. Niinpä esim. Saksassa oli ammattijärjestöjen jäsenmäärä ennen sotaa noin 2½ miljoonaa, mutta nyt se on kohonnut 8:aan miljoonaan. Englannissa vastaavat luvut ovat 3 miljoonaa ja 8 miljoonaa. Italiassa on 300,000 käsittävä jäsenmäärä kohonnut yli 2:een miljoonaan, entisessä Itävalta-Unkarin keisarikunnassa oli ammattijärjestöjen jäsenmäärä 400 tuhatta ja nyt kuuluu yksistään pienessä nykypäivien Itävallassa ammattijärjestöihin 800,000 jäsentä ja Unkarissa 400,000. Bela Kunin edustaman soviettijärjestelmän aikana kuului Unkarin ammatillisiin järjestöihin yli 2 miljoonaa jäsentä. Tsekko-Slovakiassa nousee ammattijärjestöjen jäsenmäärä likipitäen 800,000 henkeen. Ranskassa oli sodan aattona ammattiyhdistysten jäsenmäärä 500,000, mutta v. 1920 oli se kohonnut likimain 2:een miljoonaan, mistä se epäonnistuneen lakon jälkeen toukokuussa 1920 laski 1,300,000:een.

Sama pitää paikkansa Kaukaiseen Itään, Indiaan, Kiinaan ja Japaniin nähden. Siellä myöskin on työväenliikkeessä havaittavissa ennenkuulumaton kasvaminen.

Amsterdamin politiikka.

Työväenluokan vuodatettu veri oli tuskin imeytynyt Europan maakamaraan kun nämä oletetut työväestön edustajat tapasivat juuri sen luokan edustajat, joka oli syypäänä sotaan. Ne muodostivat kansainvälisen työtoimiston "mustan kansainvälisen"—kansojenliiton alajärjestöksi. Tämän toimiston pääksi asetettiin Albert Thomas, eräs ranskalainen sosialistipolitikoitsija, jota sen jälkeen yksinpä hänen oma puolueensakin on hylkinyt ja jonka siitä hetkestä alkaen ranskalainen imperialismi on helmaansa sulkenut. Tämän lisäksi nämä samaiset herrat muodostivat kansainvälisen työväenjärjestön Amsterdamissa. Työväenluokan tulisi Amsterdamin kansainvälisen välityksellä noudattaa laimeata politiikkaa, sellaista, joka liittoutuu yhteen niitten ainesten — työnantajien — kanssa, jotka ovat syyllisiä työväestöä vastaan kohdistetusta sorrosta ja jatkuvasta orjuuttamisesta. Tämän työväestön kansainvälisenä itseään pitävän järjestön johtavan periaatteen voi selostaa muutamilla sanoilla: se katselee kuoleman pelolla taistelevaa toimintaa työväenluokan puolelta, liittoutuu työnantajien kanssa, saarnaa reformien kautta "asteettaisen vapauden kasvamista" ja vihaa hirvittävästi Sovietti-Venäjää ja kaikkia sen toimia. Kaikki nämä kapitalistiset hyveet kaunistavat sen rakennuksen edustaa, mihin Applctonin, Thomasin ja hänen kaltaisensa renegaadit ja työväestön petturit ovat majottaneet Amsterdamin kansainvälisen ammattiunioitten järjestön.

Tämän rehevän petoksen politiikka ei synnytä muuta kuin vastenmielisyyttä työväenluokan eturiveissä. Pääasiallisimpana syynä ammatti- ja teollisuusunioitten kansainvälisen nousemiselle juuri on vastenmielisyys, minkä on herättänyt taistelevissa jäsenissä työväenliikkeen virallisten johtajien jatkuva petos. Eteenpäin pyrkivä aines haluaa määriteltyä menettelytapaa, joka sitä tulee auttamaan yrityksissä saada aikaan uusi yhteiskunnallinen järjestelmä.

Uuden työväestön kansainvälisen muodostaminen.

Ammatti- ja teollisuusunioitten kansainvälinen muodostettiin Moskovassa heinäk. 15 p. 1920 Koko Venäjän Ammattijärjestöjen Keskusneuvoston sekä Italian, Ranskan, Espanjan ja muitten maitten työväenliikkeitten edustajien alotteesta. Tuskin on kahtatoista kuukautta kulunut siitä kun tämä järjestö muodostettiin. Sitä vastaan ovat kaikki itseään työväenjohtajina pitävät henkilöt katkerasti syytäneet solvauksia ja parjauksia ja erittäinkin Saksassa ja Ranskassa ovat johtavat vanhojen ammattijärjestöjen piirit karkottaneet jäsenyydestään kymmeniä tuhansia toimivimpia aineksia näitten punaiselle kansainväliselle osottaman myötätunnon takia koettaen siten sen kasvua estää, mutta kaikesta huolimatta sen jäsenmäärä vain joka päivä lisääntyy. Tämä uusi työväenluokan kansainvälinen syntyi yhteiskunnallisista olosuhteista ja siksi jokainen työnantajien kanssa käyty kamppailu, jokainen suuri lakkotaistelu lisää vettä punaisen ammatti- ja teollisuusunioitten kansainvälisen myllyyn.

Amsterdamin kansainvälinen selittää julkealla ylpeydellä, että sen joukkoon kuuluu 23,000,000 järjestynyttä työläistä. Vain lyhyt silmäys tähän väitteeseen osottaa sen suunnattoman onttouden. Amsterdamin kansainvälinen väittää esim. että siihen kuuluu 1,500,000 työläistä Saksasta, vaikka nämä lopullisesti ja tinkimättä ovat päättäneet liittyä uuteen kansainväliseen. Samaten se väittää jäsenistöönsä kuuluvan satoja tuhansia työläisiä Ranskasta, Italiasta ja monesta muusta maasta, vaikka todellisuudessa kysymyksessä olevilla työläisillä ja Amsterdamin herroilla ei ole mitään keskenään yhteistä. Ja sitäpaitsi kuuluu Amsterdamin kansainväliseen nimellisesti suunnaton joukko sellaisia työläisiä, jotka ovat jääneet vanhoihin unioihin, ei siksi että haluavat niihin kuulua, vaan siksi että niihin kuulumalla, niissä tietoisuuden levittämisellä he ainoastaan nämä järjestöt sisäisen toiminnan kautta voivat punaisen kansainvälisen puolelle voittaa. — Voice of Labor.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Ammatillinen liike Austraaliassa

Voidaksemme oikein ymmärtää ja arvostella niitä edistysaskeleita, joita Australian työläiset ovat ottaneet, on välttämätöntä, tutustua lähemmin sikäläisiin eri liittoihin ja niiden toimintaan viime vuosina. Noin 90 pros. Australian työläisistä on järjestyneitä, mutta kun he ovat hajautuneina noin 365 eri ammattiyhdistykseen, ei siinä ole mitään merkillistä. Jospa saman ammatin työläiset, kuten esim. koneenkäyttäjät ja kirvesmiehet y. m. kuuluvat eri liittoihin, jotka ovat toistensa vastustajia. Niin oli asianlaita vuoteen 1913 saakka, jolloin teollisuusliittojen kannattajat Amerikasta alkoivat levittää aatteitansa. Nämä antoivat aiheen taisteluihin vanhan ja uuden välillä sekä työväenliikkeen tavattoman nopeaan kehitykseen.

Jäsenlukunsa puolesta on suurin unioni The Australian Workers Union (Australian työläisunioni). Sen jäsenluku kohoaa sataantuhanteen ja on sen jäseniä maanviljelyksen ja karjanhoidon aloilla. Järjestöjen enemmistö on "lentolintuja" työn sesonkimisen luonteen johdosta. He lakkoilevat harvoin. Niiden useimmat taistelut ratkaistaan nim. sovinto-oikeudessa. Toisinaan sallivat he itsellensä pienen palkkaliikkeen ja niissä tapauksissa osoittavat he ihmeteltävää taistelukuntoisuutta. Unionin johtavat miehet ovat kuitenkin taantumuksellisia ja pyrkivät niin paljon kuin mahdollista rajoittamaan jäsenien omaa alotetta toimintaan. Johtajat ovat myöskin Australian työväenpuolueen sieluina ja he koettavat tyrkyttää yleiseen tietoisuuteen, että työläisten on luovuttava lakkovälttämättömyydestä valitsemalla edustajia parlamenttiin. Johtajien suureksi hämmästykseksi alkavat jäsenet kuitenkin sulkea korvansa moiselta lörpöttelyltä ja ovat ryhtyneet suoraan toimintaan. Australian useissa paikoissa on päästy niin pitkälle, että siellä on voitu valita tuotantoneuvostoja.

Hiilikaivostyöläisten liitto on sitävastoin radikaalinen järjestö ja kuuluu siihen 20,000 jäsentä, jotka pontevasti työskentelevät saadakseen aikaan suuren unionin amerikalaiseen malliin. Liiton jäsenillä on ollut lukemattomia taisteluita hiiliparoonien kanssa ja ovat osoittautuneet näissä taistelukelpoisiksi ja älykkäiksi. He ovat alottaneet taistelun 6 -tuntisen työpäivän puolesta ja näyttää, että he saisivat voiton. Heidän mielitaktiikkansa on ca-canny eli kuten sitä kutsutaan "vanhain miesten lakoksi". Vanhat miehet työskentelevät hitaasti vakuuttavat he. Auttavat helposti myöskin muita liittoja kun nämä ryhtyvät lakkoon, m.m. vuonna 1917 he alottivat myötätuntolakon. Liiton johtajat ovat sangen radikaalisia ja ovat äskettäin kehoittaneet jäseniänsä valitsemaan kaivoskomiteoita tuotannon valvomiseksi.

Australian rannikon merimiehet tekevät poikkeuksen tavallisista merimiehistä. Yleensä ovat he äärettömän radikaalisia, mutta voivat johtajat heitä helposti ohjata. Hekin, kuten kaivostyöläiset, ovat lakossa tuhkatiheään erilaisista syistä. Heillä on kuuden tunnin työpäivä satamissa ja kahdeksan tunnin merellä. Monet lakot ovat kouluuttaneet heistä kelpoja ammatillisia taistelijoita. Laivakomiteain ajatus alkaa saada kannatusta. Unioniin kuuluu 15,000 jäsentä. Sihteeri Tom Walsh joutui vankilaan viime lakon aikana, koska hän kieltäytyi kehoittamasta jäseniä siirtämään riitakysymyksensä sovinto-oikeuteen.

Useita vuosia on pidetty Australian satamatyöläisten liittoa maan mahtavimpana työväenjärjestönä. Korkeat palkat ja lyhyt työaika olivat tavallisia. Mutta tämä oli silloin ennenkuin kapitalistit pakoittivat heitä järjestäytymään, ja nyt on asiassa eroa.

Väestön kasvaessa, kiristyi kilpailu työstä ja liitto kieltäytyi vastaanottamasta jäseniä. Kun työnsaanti alkoi käydä vaikeaksi, kohotti liitto sisäänkirjoitusmaksun huimaavan korkeaksi ja otti käytäntöön samaan aikaan sen "uudistuksen", että uusista jäsenistä on äänestettävä mikä kaikki vaikutti kuin olisi liitto asettanut eteen uusille jäsenille. Tarkoituksena oli luonnollisesti turvata vanhojen jäsenten työnsaanti. Liitolla oli nimittäin työmonopooli pitkin Australian rantoja. Ja satamatyöläisiä oli siihen aikaan 10,000 miestä.

Kapitalistien juonittelujen johdosta oli pakko kumota jäsensäännöstely. Kun nyt satoja uusia jäseniä tulvasi liittoon, syntyy jälleen vaikea saada kaikille työtä. Otettiin käytäntöön taktiikka. Vanha systeemi, että lista lastattiin niin nopeasti kuin mahdollista, jätettiin käytännöstä ,eikä kukaan liiton jäsen saanut lupaa työskennellä enempää kuin kahdeksan tuntia päivässä. Ja tätä on sittemmin noudatettu.

Rautatieläiset ovat hajaantuneet kuuteen eri liittoon, yksi kussakin valtiossa. Viisi näistä tapaa tavallisesti työskennellä, kuudennen ollessa lakossa. Useimmat lakot epäonnistuvat järjestömuodon johdosta. Useita yrityksiä on tehty järjestöjen yhdistämiseksi, mutta epäonnistuivat. Radikaaliset ainekset eri osastoissa ukkovat kuitenkin, että lopultakin onnistutaan yhdistää nämä kuusi liittoa yhdeksi suureksi unioniksi. Rautatieläisten liittoon kuuluu nykyään noin 20,000 jäsentä.

Liha-alalla toimivat työläiset olivat ensimäisiä, jotka järjestyivät teollisuuslinjojen mukaan. He ovat olleet omiaan murtamaan ammattikunta-aatteita ammattiyhdistysliikkeessä. Teurastajat, sekatyöläiset, kirvesmiehet, koneenkäyttäjät, teknikot ja maalarit ovat liittyneet samaan liittoon ja he työskentelevät suuressa laajuudessa työpaikoilla. Liiton järjestömuotoja on alettu laatia uudesta ja valmistella yleistä suurlakkoa Australiassa.

S. S. JÄRJESTÖ

PAHEKSUMISLAUSE.

Woodlandin s. s. osasto kokouksessaan t. k. 7 päivä keskusteli järjestömme virkailijain suhteettoman korkeista palkoista ja päätti yksimielisesti yhtyä Portlandin s. s. osaston laatimaan paheksumislauseeseen, joka oli julkaistuna Toverin numerossa 156.

Fred Koski, Evert Pelkonen,
Elias Huttunen.
Osaston valitsema komitea.
(Osaston leima.)

Amerikan Sosialistipuolue ja Non-Partisan liitto

Amerikan Sosialistipuolue on nyt täydellisesti paljastanut joukoille pikkupovarillisen reformiluonteensa. Viime konventsionin tekemät päätökset lyövät yhteen täydellisesti Gompersin ajaman suunnan kanssa, joka suunta ei enää kauan tule menestymään vanhoillisen A. F. of L. liiton kaan keskuudessa. Mutta heidänkin toimintansa täytyisi saada kannattajajoukkoa, sillä eihän mikään liike pysy pystyssä, jos ei ole joukkoja takana, jotka olisivat lypsettävänä ja siksipä tuntosarvia levitellään ja